

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. 3. 2022 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících Ing. Ladislava Podhorce a JUDr. Petra Kožmína

takto:

obžalovaný

██

narozený ██████████ v ██████████ jednatel obchodní společnosti, trvale bytem ██████████ ██████████, ██████████ toho času ve vazbě ve Věznici ██████████

je vinen, že

1. v přesně nezjištěných dnech v době od roku 2014 do 28. 5. 2019 ve svých bydlištích, nejprve v ██████████, ██████████, okr. ██████████, poté v ██████████ ██████████ a nakonec v ██████████ ██████████, opakovaně v opilosti nepřiměřeně fyzicky trestal svoje nezletilé děti ██████████ ██████████ nar. ██████████, a ██████████ ██████████ nar. ██████████ a společně vychovávané děti své družky ██████████ ██████████ nar. ██████████, tehdy nezletilé ██████████ ██████████ nar. ██████████, a ██████████ ██████████ nar. ██████████, a to tím způsobem, že některé z nich anebo několik z nich současně bil kabelem či páskem s nažhavenou přezkou, mířil na ně plynovou pistolí a z této střílel do vzduchu, dával jim facky, mlátil je pěstí či násadou od nože do různých částí těla, čímž jim způsobil modřiny, dusil je polštářem, nutil je, aby několik minut klečeli a drželi přitom talíř a poté snědli větší množství soli, budil je v nočních hodinách, aby mu uvařily a uklidily, nebo je nutil obíhat kolem vozidla či dělat kliky venku a mlátil je u toho násadou, opíjel se před nimi a rovněž jim dával konzumovat alkoholické nápoje,

2. v přesně nezjištěném dni v roce 2017 v místě svého tehdejšího bydliště v rodinném domě na adrese [REDAKCE], okr. [REDAKCE], v úmyslu se sexuálně uspokojit, přišel pod vlivem alkoholu do pokoje za dcerou své družky [REDAKCE] nar. [REDAKCE], tehdy nezletilou [REDAKCE] nar. [REDAKCE] jejíž věk znal, osahával ji na prsou a na přirození pod pyžamem a snažil se ji vysvléci, přičemž [REDAKCE] to po celou dobu odmítala, dávala mu ruce pryč a říkala mu, ať ji nechá být, a svého jednání zanechal jen proto, že se probudila její sestra, která spala vedle ní,
3. v přesně nezjištěném dni v roce 2017 na nezjištěném místě v [REDAKCE] kde během rybolovu stanoval společně s dcerou své družky [REDAKCE] nar. [REDAKCE], tehdy nezletilou [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a nezletilým synem [REDAKCE] nar. [REDAKCE], pod vlivem alkoholu vyhodil syna ze stanu, vzbudil tehdy nezletilou [REDAKCE] jejíž věk znal, a v úmyslu se na ní sexuálně uspokojit jí svlékl kalhoty a kalhotky, osahával ji na prsou, dal jí ruce k sobě a přidržoval je svými rukama, aby se mu nemohla bránit, ačkoli ho žádala, ať přestane, zkoušela se vymanit z jeho sevření a plakala, poté jí zasouval penis do análního otvoru,
4. v přesně nezjištěných dnech v době od roku 2014 do 4. 10. 2020 ve svých bydlištích, nejprve v [REDAKCE], okr. [REDAKCE], poté v [REDAKCE] a nakonec v [REDAKCE] opakovaně fyzicky napadal svojí partnerku [REDAKCE] nar. [REDAKCE], a to tím způsobem, že ji bil pěstí do obličeje, dával jí facky, čímž jí způsobil modřiny v obličeji, házel po ní talíře, když mu nechutnalo uvařené jídlo, vyhazoval ji v nočních hodinách z domu, v jednom případě jí držel nůž pod krkem, vulgárně jí nadával a když se snažila bránit jejich nezletilé děti před násilím z jeho strany, tak ji zbil,

tedy

pod bodem 1.

týral osobu, která byla v jeho péči a výchově, takový čin spáchal nejméně na dvou osobách a po delší dobu,

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že mu umožnil vést nemravný život, pokračoval v takovém činu po delší dobu,

pod bodem 2.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

pod bodem 3.

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, takový čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a na dítěti mladším patnácti let,

pod bodem 4.

týral osobu blízkou, žijící s ním ve společném obydlí, takový čin páchal po delší dobu,

čímž spáchal

pod bodem 1.

zločin týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) trestního zákoníku,

v jednočinném souběhu s přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b),

odst. 3 písm. b) trestního zákoníku,

pod bodem 2.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 3.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,

pod bodem 4.

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 a § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let a 4 (čtyř) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozené ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 750 000 Kč.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit poškozenému ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 250 000 Kč.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený ■■■■■ ■■■■■ ■■■■■ odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování v hlavním líčení soud dospěl ke skutkovým a právním závěrům, které následně našly odraz ve vyhlášeném rozsudku a shora uvedeném výroku o vině obžalovaného. Své skutkové a právní závěry nyní soud podrobně objasní.
2. Obžalovaný v přípravném řízení popřel, že by se dopustil jednání, pro které je trestně stíhán. Uvedl, že děti sice párkrát viděly, že měl skleničku, ale rozhodně se do němoty neopíjel. V předchozím bydlišti v ■■■■■ ■■■■■ všichni spali v podkroví domu. Podkroví bylo odděleno krovem, on s družkou užíval jednu polovinu, děti druhou. K jednání, které je mu kladeno za vinu ve vztahu k ■■■■■ proto nemohlo dojít, protože tam byly i ostatní děti. K jednání na rybách rozhodně dojít nemohlo, protože tam s nimi byli i známí. Dětem nikdy neublížoval, když je trestal, tak jim třeba vzal telefon, zakázal internet nebo nesměly ven. Rozhodně je nemlátil páskem nebo kabelem. Po přestěhování do ■■■■■ do ■■■■■ ulice s nimi bydlela i jeho matka, v podnájmu byl ■■■■■ ■■■■■ Asi po půl roce se přestěhovali do ■■■■■ ulice v ■■■■■ na ■■■■■ Matka se s nimi nepřestěhovala, ale ■■■■■ ano. Obžalovaný poukázal na to, že byli již v ■■■■■ ■■■■■ pod dohledem OSPOD ■■■■■ chodila k nim paní ■■■■■ pokud by děti byly týrány, všimla by si toho. S družkou se párkrát pohádali, tak jako v běžném vztahu. Připustil, že družce dal jednu facku. Následně se obžalovaný vyjádřil k dětem. S ■■■■■ nikdy problémy nebyly. ■■■■■ byl také normální kluk. S ■■■■■ je to poslední rok a půl hodně špatné, zatrhnu jí kluka (■■■■■ ■■■■■) a začaly problémy. ■■■■■ je super, s ním nikdy žádné problémy nebyly. Obžalovaný si nedokáže vysvětlit, z jakého důvodu o trestání mluvily všechny děti. S ■■■■■ nikdy neměl pohlavní styk. Ve vztahu ke konzumaci alkoholu uvedl, že si dá alkohol jednou za

čas, a to červené víno, tvrdý alkohol pije minimálně. Družka alkohol nepije skoro vůbec. Při dalším výslechu, po zahájení trestního stíhání pro skutek pod bodem 4. výroku, obžalovaný popřel, že by bil svou družku [REDAKCE] [REDAKCE]. Fyzicky ji nenapadal. Dal jí jen facku, které doteď lituje. Je pravdou, že párkrát hodil talířem, ale nikoli po poškozené. Hodil ho asi proto, že ho něco našťvalo.

3. Obžalovaný k věci vypovídal i v hlavním líčení. K bodu 1. výroku uvedl, že v [REDAKCE] [REDAKCE] děti nějak netrestal, občas dostaly pohlavek, když něco provedly. Uvedl, že [REDAKCE] jednou nějak ubližoval [REDAKCE] v podkroví, obžalovaný za ním nahoru vyběhl a chtěl mu dát pohlavek. [REDAKCE] mu však dal loket, až měl obžalovaný rozseklou hlavu a dodnes má vidět u oka šrám. Po tomto incidentu si [REDAKCE] zavolal následně dolů a uložil mu, aby za trest dělal kliky. Jinak [REDAKCE] ale netrestal. Připustil, že v [REDAKCE] [REDAKCE] v jednom případě potrestal [REDAKCE] páskem. Jmenovaná se mu totiž nabourala do počítače a nadávala na jednom internetovém fóru známým obžalovaného. Právě za to dostala pár ran páskem. [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE] nikdy netrestal, nikdy nikoho nebil páskem s nažhavenou přezkou. Na děti nikdy nemířil plynovou pistolí, připustil ale, že střílel do vzduchu, pouštěli tehdy s dětmi světlice a nechal přitom děti vystřelit z plynové pistole. Pokud jde o tvrzení, že měl dětem dávat facky, uvedl, že si nevzpomíná, že by je takto neustále trestal. Děti od něj nikdy nedostaly pěstí. Uvedl, že v [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici skutečně jednou pleskl malého [REDAKCE] rukojetí od nože. Vyndával tehdy nádobí z myčky, [REDAKCE] mu přitom překážel, proto jej rukojetí nože popohnal. Rozhodně ne takovým způsobem, aby ho to nějak extrémně bolelo, rozhodně mu tím nemohl způsobit modřiny. Popřel, že by děti dusil polštářem. Připustil, že v jednom případě [REDAKCE] a [REDAKCE] museli klečct. Tehdy rozbili v kuchyni nádobí. Dal jim na výběr, zda dostanou výprask na zadek, případně zda budou klečct, vybrali si klečení. Nikdy se nestalo, že by děti měly sníst větší množství soli. Připustil, že skutečně v [REDAKCE] ulici děti ve večerních hodinách, asi ve 3 nebo 4 případech dělaly palačinky. Bylo to ale kolem 22. hodiny. Děti si třeba udělaly palačinky odpoledne a obžalovaný je pak následně kolem 22. hodiny poprosil, zda by je ještě neudělaly. Děti nemusely uklízet ve večerních či nočních hodinách. Nikdy je také nenutil k tomu, aby musely obíhat vozidlo, u toho je mlátil nasadou, či že by musely dělat kliky venku. Před dětmi se neopíjel, dal si třeba skleničku vína, ale nikdy se neopíjel do takového stavu, že by nevěděl, co dělá. Dětem rozhodně nedával konzumovat alkoholické nápoje. Jen jednou od něj po obědě dostaly napít nealkoholického piva Birell.
4. Ve vztahu k bodu 2. výroku zopakoval, že v [REDAKCE] [REDAKCE] společně všichni užívali jedno podkroví. Náčrtek podkroví následně i vyhotovil a předložil soudu k důkazu. Z výpovědi obžalovaného i jím pořízeného náčrtku vyplývá, že vedle poškozené [REDAKCE] měla spát na rozkládací sedačce i [REDAKCE]. Tato rozkládací sedačka měla na šířku cca 120 cm a navíc [REDAKCE] spala přímo u střechy, tj. napravo. Podle obžalovaného tak nebylo ani reálně možné, aby se takového jednání vůči [REDAKCE] dopustil. Kdyby něco takového dělal, tak by se s největší pravděpodobností vzbudila [REDAKCE] či [REDAKCE] či [REDAKCE] či jeho družka.
5. Ve vztahu k bodu 3. výroku uvedl, že skutečně byl na rybách v [REDAKCE] společně s [REDAKCE] a [REDAKCE]. Tehdy tam s nimi přes noc však byl i pan [REDAKCE] [REDAKCE] a paní [REDAKCE]. Dále poukázal na to, že v roce 2017 ještě neměli bivak, používali na rybách stan iglú. Paní [REDAKCE] tehdy s dětmi spala ve stanu, on a pan [REDAKCE] spali v autě, každý ve svém.
6. K bodu 4. výroku uvedl, že k hádkám mezi ním a jeho bývalou přítelkyní skutečně docházelo. Docházelo k vzájemnému napadání. Jeho bývala přítelkyně, paní [REDAKCE] se již v [REDAKCE] [REDAKCE] často opíjela s matkou obžalovaného, nevěnovala se domácnosti, nevěnovala se dětem, zanedbávala lékařské prohlídky. Když se to obžalovaný dozvěděl, vzájemně si nadávali. Když poškozená uhodila jej, uhodil ji rovněž. Po poškozené ale rozhodně nikdy žádné talíře neházel. Pokud snad hodil talířem, nebylo to na poškozenou. Poškozenou rozhodně nikdy nebil pěstí do obličeje, pouze jí několikrát dal facku. Facky dostal ale i on sám od poškozené. Skutečně občas poškozenou vyhodil v nočních hodinách z domu, párkrát ji poslal k její matce, protože jej nebavilo koukat se, jak je opilý. K matce jela buď taxíkem či ji odvezl kamarád obžalovaného.

Poškozená ho také velmi často hrubě vulgárně urážela. V jednom případě se stalo, že poškozené dal facku, až jí tekla krev z nosu a posléze měla i monokl. Tehdy obžalovaný dělal „blbosti“ s [REDAKCE] v pokojíku v bydlíšti v [REDAKCE] ulici. [REDAKCE] lochtal, té se to po chvíli přestalo líbit a říkala, že už nechce. V tu chvíli tam přilítla silně podnapilá poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] a začala mu nadávat. Obžalovaný ji odvedl z pokoje s tím, že si popovídají, ale došlo k hádce, při níž jí vyčítal, že pořád chlastá, nic nedělá a o nic se nestará. Schytl od ní pár facek, což si nenechal líbit, vrátil jí to zpátky a pak jí začala téct krev z nosu a měla i ten monokl.

7. Obžalovaný se v rámci této své výpovědi v hlavním líčení i podrobně vyjádřil k počátku soužití s [REDAKCE] [REDAKCE] a místům, kde společně bydleli. Vyjádřil se rovněž k tomu, že o děti [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE] se staral od jejich 9 resp. 18 měsíců. Vyjádřil se rovněž i k tomu, kam a z jakého důvodu se stěhovali z [REDAKCE] [REDAKCE] kdo všechno s nimi v následných bydlíštích bydlel či je navštěvoval. Rovněž tak se vyjádřil ke svému koníčku – rybaření, jakož k tomu, že se mu věnoval i společně s dětmi [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. Popsal i svůj běžný pracovní den, jakož i to, že i poté, co byly děti umístěny do dětského domova, je navštěvoval a snažil se s nimi být v kontaktu.
8. Zdejší soud si je vědom skutečnosti, že k důkazu nebyla provedena v hlavním líčení listina doručená zdejšímu soudu dne 16. 3. 2022. Nicméně v rámci odůvodnění tohoto rozsudku nelze tuto listinu pominout a musí být v rámci odůvodnění zmíněna. Uvedeným podáním obžalovaný soudu zaslal listinu nazvanou „doznání“. Uvedl, že se tímto listem doznává k sexuálnímu obtěžování a ke znásilnění. K obtěžování slečny [REDAKCE] [REDAKCE] došlo v bydlíšti v [REDAKCE] [REDAKCE] v měsíci březnu 2018 po svátku obžalovaného. Byl pod vlivem alkoholu, nepamatuje si přesně průběh skutku. Ví o tom od poškozené [REDAKCE] která mu to řekla asi následující den. Dále se doznává ke znásilnění [REDAKCE] v tom samém roce 2018. Bylo to na [REDAKCE] pod věznicí asi v září či začátkem října 2018, v té době bydleli v [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici. Taktéž u znásilnění byl silně opilý. V té době (rok 2018) měl dost velký problém se závislostí na alkoholu. Závislost potvrzuje i znalecký posudek. Velmi moc jej mrzí jeho jednání a lituje toho, čeho se dopustil k [REDAKCE]. Místo toho, aby ji chránil, tak jí ublížil. Je si vědom, že pokud by nebyl závislý na alkoholu, tak by tuto odpornou věc jistě neudělal. Svého jednání velmi lituje, bohužel již nemá možnost, jak to napravit. Dále uvedl, že vinu nedoznával, jelikož se za celou věc styděl a měl strach z vysokého trestu. Dál to v sobě nedokáže držet, dohnalo jej svědomí a deprese. Omlouvá se, že neřekl rovnou pravdu a tím pádem lhal. Uvedené doznání činí dobrovolně a bez nátlaku.
9. Soud učinil pokus o výslech poškozené [REDAKCE] [REDAKCE]. Ta však v hlavním líčení využila svého zákonného práva nevypovídat. Z její výpovědi z přípravného řízení bylo zjištěno následující. Ve vztahu k jednání pod bodem 4. rozsudku byla vyslechnuta dne 9. 11. 2020 a uvedla, že k prvnímu fyzickému napadání začalo docházet už v [REDAKCE] [REDAKCE]. Většinou, když se obžalovaný napil alkoholu, tak ji zmlátil, když mu nechutnalo jídlo, tak na ni házel talíře i s jídlem. Jednou jí dokonce držel nůž pod krkem. Několikrát ji vyhodil v noci z baráku, když se předtím pohádali. Všechno muselo být podle obžalovaného. Vše se takto odehrávalo pořád dokola, a to i po přestěhování do [REDAKCE]. V [REDAKCE] v [REDAKCE] ji dvakrát zmlátil i tak, že jí tekla krev z nosu. Poprvé to bylo, když znásilňoval [REDAKCE] a ona jej od ní odtrhávala. Obžalovaný ji vzal na chodbu a tam ji zmlátil. Podruhé to bylo kvůli jídlu, nechtěla mu udělat jídlo v noci, vytáhl ji z postele, za nohu ji odtáhl až do kuchyně, kde ji zmlátil a pak mu musela udělat jídlo. Vždy ji napadal, když byl opilý, když byl strážlivý, tak ji nikdy nenapadl. V bydlíšti v [REDAKCE] se asi ve třech případech stalo, že jim vzal mobilní telefon a ve vzteku s ním mrskl o zem nebo jej rozšlapal. To bylo proto, že si psala na mobilu s kamarády. Obžalovaný ji nenapadal denně, mohlo to být jednou za tři nebo čtyři dny. Napadal také děti, pokoušela se je bránit, ale obžalovaný ji odstrčil. Poškozená dále uvedla, že nikdy nevyhledala lékařské ošetření, vyjma jednoho případu neměla na těle modřiny. Obžalovaný ji mlátil přes oblečení, dával si pozor, aby neměla modřiny. V tom jednom případě měla modřinu pod okem (monokl). Obžalovaný ji napadal i poté, co byly děti umístěny do dětského domova. Poškozená také připustila, že i ona občas byla pod vlivem alkoholu, nikdy ale nebyla opilá tak, že by o sobě nevěděla. Rovněž se vyjádřila ke svým zaměstnáním a důvodům, proč je tak často

měníla.

10. Poprvé byla v přípravném řízení [REDAKCE] [REDAKCE] vyslechnuta dne 23. 10. 2020. Tato výpověď není procesně použitelná ve vztahu k jednání pod bodem 4. výroku, neboť trestní stíhání pro tento skutek bylo zahájeno až 27. 10. 2020. Z uvedeného důvodu tedy soud bude uvádět jen ty části výpovědi jmenované poškozené, které se vztahují k bodu 1. až 3. výroku. Uvedla, že obžalovaný trestal fyzicky děti, mlátil je páskem, až měly obtisk na zadku. [REDAKCE] jednou bezdůvodně dostal tyčí. Děti musely klečat, byly bez mobilu, když se obžalovaný opil, budil [REDAKCE] a pak i [REDAKCE] aby mu ve dvě hodiny v noci udělaly jídlo. Když mu v noci odmítly udělat jídlo, opakovaně je vyhodil z domu. Když obžalovaný nepřiměřeně trestal děti, bránila je, on ji vždy ale také napadl. Uvedla, že v bydlíšti v [REDAKCE] ulici se obžalovaný pokusil znásilnit [REDAKCE] (pozn. předsedy senátu: toto jednání není součástí podané obžaloby a výroku rozsudku). Bylo to někdy kolem 23. až 24. hodiny. Obžalovaný byl opilý. Svědkyně opilá nebyla, pohádali se spolu a svědkyně si šla lehnout. Najednou slyšela [REDAKCE] volat „táto ne, táto ne“, že nechce a brečela. To svědkyni vzbudilo, proto vyběhla k [REDAKCE] do pokojíku. Když tam vstoupila, viděla, že obžalovaný na [REDAKCE] leží. Měl na sobě jen slipy, které měl stažené. Odtrhla jej a on vyběhl z pokoje pryč. [REDAKCE] měla na sobě noční košili. V pokojíku byla tma, svítilo se jen z chodby. Svědkyně nedokázala přesně popsat, co konkrétně obžalovaný dělal. Viděla jen, jak na [REDAKCE] leží. [REDAKCE] jí následně řekla, že se do ní pokusil obžalovaný dostat, ale že se mu bránila. Zádného jiného obtěžování ze strany obžalovaného vůči [REDAKCE] nebyla přítomna, nic jiného neviděla, [REDAKCE] se jí taky s ničím jiným nesvěřila. Obžalovaný dětem nikdy žádná viditelná zranění nezpůsobil. U lékaře nikdy nebyly, situaci se sociálkou či PČR neřešila. V minulosti se od obžalovaného jednou na týden odstěhovala, ale pak se k němu vrátila.
11. Svědkyně se rovněž vyjádřila k užívání alkoholu obžalovaným. Uvedla, že většinou pil tvrdý alkohol, dříve pil víno, dvě či tři skleničky, ale pak se to stupňovalo. Poslední rok a půl už pil jen tvrdý alkohol. Nejprve obden, posléze denně. Byl sám schopen vypít dvě lahve tvrdého alkoholu. Když nepil, choval se zcela normálně, nikoho netrestal, nemlátil. Problémy byly, když byl opilý. Ona sama také pila alkohol, dvě tři skleničky vína, rozhodně ne denně, opilá byla tak dvakrát. O tom, co se děje u nich doma, se svědkyně svěřila své matce. Svědkyni je známo, že obžalovaný napadl i její matku. Je pravdou, že její matka jí řekla, že jí obžalovaný jednou v [REDAKCE] [REDAKCE] znásilnil, ale svědkyně si ničeho takového nevšimla. Když se na to ptala obžalovaného, řekl jí, že to není pravda. Potvrdila, že obžalovaný často jezdil na ryby, bral s sebou děti, občas tam i přespaly, ale holky na rybách spát nechtěly. Většinou tedy přespal jen malý [REDAKCE]. Obžalovaný měl plynovou pistoli, jednou v [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici ji použil na záchranku a policii. Vůči ní či dětem ji nikdy nepoužil.
12. V přípravném řízení byla vyslechnuta poškozená nezletilá [REDAKCE]. Její výpověď byla v hlavním líčení přečtena, resp. byl přečten záznam o tomto výslechu. Ta uvedla, že někdy v roce 2013 se k nim do [REDAKCE] [REDAKCE] přistěhovala babi s dědou. Tehdy všichni začali pít alkohol. Když bydleli ještě v [REDAKCE] [REDAKCE] tak třeba s [REDAKCE] zapomněli odnést kečup, nebo ho nechali v tašce, obžalovaný se naštvál a oni si museli kleknout na kolena a držet v rukou takové dřevo, na kterém byly talíře. Za každý rozbitý talíř by dostali 10 ran páskem. Měli to držet nějaký čas, už nemohli, boleli jim ruce, tak jim obžalovaný dal panáka soli a jeden z nich to musel sníst, aby se osvobodili. Udělala to ona. Když bydleli v [REDAKCE] na [REDAKCE] tak si třeba nechtěla sednout obžalovanému na klín a dostala za to tři facky, až čtvrtou chytila o zeď. Když dostala poznámku, že neměla rýsovací pomůcky, tak jí roztrhal žakovskou. Občas dostali páskem. Jednou dostala páskem tak, že měla obtisk přezky na zadku. Deset ran páskem dostali třeba za to, že zapomněli misku u televize. Když se obžalovaný opil, tak je v noci budil, aby mu šli udělat večeři nebo aby šli v noci umýt nádobí. Poškozená uvedla, že když se opila její matka, byla v pohodě, obžalovanému to ale dodalo energii a začal řešit každou kravinu, každá kravina ho naštvála. Obžalovaný také napadal babičku, zlomil jí i tři žebra. Obžalovaný měl plynovku, když byl opilý, tak z ní začal střílet, nějak s ní mířil na bratra, prostě si nějak dělal srandu. Neviděla, že by obžalovaný obtěžoval [REDAKCE]. Jen jednou, ještě v [REDAKCE] [REDAKCE] byli nějak na sedačce a [REDAKCE] řekla „au, to bolí“ nebo něco takového. [REDAKCE] jí

k tomu řekla, že jí obžalovaný zatáhl za vlasy, ale nechtěla se s ní o tom bavit. Obžalovaný jí jednou řekl, že ■■■■■ obtěžoval, že byl opilý, že mu seděla na klíně a babi mu vynadala, že je prase nebo něco takového. Svědkyně se také vyjádřila ke svému sebepoškozování a umístění do dětského domova. Obžalovaný po ní chtěl, aby řekla, že si vše vymyslela, protože na něj byla naštvaná. Také říkal, že se mu svědkyně mstí za to, že se měla zamilovat do ■■■■■ (■■■■■). Přitom to není pravda. Obžalovaný jim psal, jestli by mu nemohli odpustit, řekla mu, že tohle se odpustit nedá. Ve vztahu k této výpovědi je pro úplnost třeba doplnit, že je procesně použitelná pouze ve vztahu k výroku pod body 1. - 3., neboť poškozená byla vyslechnuta ještě předtím, než bylo zahájeno trestní stíhání obžalovaného pro skutek pod bodem 4. výroku.

13. V přípravném řízení byl vyslechnut poškozený nezletilý ■■■■■ I jeho výpověď z přípravného řízení byla v hlavním líčení dle § 102 odst. 2 trestního řádu přečtena, resp. byl přehrán videozáznam z jeho výslechu. I ve vztahu k této výpovědi ohledně procesní použitelnosti platí to, co je uvedeno v poslední větě předchozího odstavce. Jmenovaný poškozený vypověděl, že když bylo sestře 14 let, tak ji obžalovaný znásilnil. To bylo asi ještě v ■■■■■ ■■■■■ Obžalovaný po poškozeném střílel pistolí, neustále mlátil mámu, držel jí nůž pod krkem. Všichni viděli, jak mámu mlátí. Bylo to vícekrát, poškozeného třeba dusil i polštářem. Obžalovaný mlátil i ■■■■■ zavolal si ji do hospody a tam ji před všema dal páskem na zadek. Střílel také po ■■■■■ jejich babi ■■■■■ ■■■■■ zlomil žebra. To jim říkala sama babi. Do školy chodívali, ale ne pravidelně. Většinou zůstávali doma, protože obžalovaný je s sebou chtěl vzít do práce. Mívali proto ve škole neomluvené hodiny. Do školy se děti nemohly připravovat, neboť rodiče pili alkohol. Pít začal obžalovaný, pak se k němu přidala vždycky máma. Máma si ale dala málo. Když obžalovaný přijel z práce, vypil třeba dvě flašky fernetu, rumu či podobných alkoholických nápojů. Poškozený uvedl, že když bydleli na ■■■■■ (■■■■■ ulice), tak mu dal obžalovaný rukojetí nože po zadku, plesknul ho. V ■■■■■ ■■■■■ trestal sestru zapálenou přezkou, to ví od své sestry. Sestra a bratr museli klečet na vařečce, držet talíře a sestra musela „vypít“ panáka soli. Poškozený měl z těch trestů modřiny. Svěřil se s tím, co se děje doma, mámině kamarádce tetě ■■■■■ a babi. Obžalovaný doma škrtil i psa. Ve vztahu ke znásilnění sestry ■■■■■ na rybách uvedl, že spal ve stanu vedle sestry. Usnul a slyšel, jak ■■■■■ říká ne, že nechce. Byla tma, obžalovaný se k ■■■■■ pořádku tulil a pak si zase lehnul. Je pravda, že táta ho chtěl vyhnat ze stanu, ale on nešel. Obžalovaný po něm střílel doma, ale i když byli na rybách v ■■■■■ Neví, co bylo důvodem, jen tak po něm prostě vystřelil. Poškozený viděl, že obžalovaný sahal ■■■■■ na zadek, využíval toho, že ■■■■■ byla jeho nevlastní dcera. Poškozený také uvedl, že obžalovaný všechny děti zavolal třeba do kuchyně a nutil je vypít pivo. Dále se vyjádřil i k tomu, co se dělo po umístění do Dětského domova ve ■■■■■ Obžalovaný jim měl říct, že mají vypovědět, že nemlátí mámu. Když to neřeknou, tak si na ně něco vymyslí. Obžalovaný ■■■■■ moc fyzicky nenapadal, poškozený na vlastní oči neviděl, že by jmenovanou mlátil, ale nějaké modřiny na sobě měla.
14. Poškozený ■■■■■ ■■■■■ v hlavním líčení uvedl, že jeho matka s obžalovaným začala žít, když poškozenému byly asi dva roky. Když bylo poškozenému asi 10 let, to již bydleli v ■■■■■ ■■■■■ se vztah s obžalovaným začal měnit k horšímu. Obžalovaný byl zlý, když začal pít alkohol. Alkohol pil obžalovaný a občas i máma. Pak se k nim přistěhovali do ■■■■■ ■■■■■ rodiče obžalovaného, ti také pili. Obžalovaný děti trestal nepřiměřeně fyzicky, mlátil je páskem, kabelem od počítače. Takto je trestal třeba třikrát za týden, vždy jen tehdy, když byl opilý. Trestal je například za to, že zapomněly něco udělat. Matka trestání sice viděla, děti bránila slovně, obžalovaného se bála. Poškozený uvedl, že když je bránila, obžalovaný jí dal facku nebo uhodil pěstí. Měla monokly, modřiny. Poškozeného obžalovaný fyzicky trestal málokdy, neboť poškozený víkendy trávil u své babičky v ■■■■■ Konkretizoval, že jednou nechtěně obžalovanému rozsekl hlavu, když se mu bránil. Společně si s ■■■■■ hráli, obžalovaný k nim přiběhl a chtěl poškozeného napadnout. Poškozený se bránil, chtěl úder vykřít a přitom obžalovanému nechtěně rozsekl hlavu. Obžalovaný mu dal ránu pěstí na spánek. Asi po půl hodině jej obžalovaný zavolal do dolní místnosti a poškozený musel za trest dělat kliky a přitom jej obžalovaný mlátil do zad a do ramene tyčí. To bylo ještě v ■■■■■ ■■■■■ Uvedl také, že obžalovaný měl plynovou pistoli, na děti mířil,

vyhrožoval, že ji použije, na rybách i následně vystřelil, ale nikoli proti dětem. Obžalovaný je trestal i za špatné známky. Za trest musely děti klečít. Z klečení se dalo vysvobodit panákem soli. Když chtěly děti klečení vzdát, musely „vypít“ právě panáka čisté soli. Zkonzumovala jej sestra [REDAKCE]. Poškozený také popsal mlácení koženým páskem, u něhož obžalovaný zapalovačem nahřál kovovou přezku. Dle poškozeného ji takto nažhavenou použil proti [REDAKCE] [REDAKCE] a [REDAKCE]. To viděl jednou, všichni jmenovaní dostali nějak najednou, více případů neviděl, vůči němu nažhavenou přezku nikdy nepoužil. U [REDAKCE] však poškozený v jednom případě viděl červenou spáleninu po nažhavené přezce. Dokonce bylo vidět i logo. Obžalovaný také v noci budil [REDAKCE] i [REDAKCE] aby mu šly uvařit. Častou formou trestu ze strany obžalovaného bylo používání facek nebo ran pěstí. Rány pěstí směřovaly do ramene, na žaludek, byly takové střední intenzity, aby nezanechávaly modřiny.

15. Poškozený uvedl, že se snažil sourozence bránit, především slovně, obžalovaný ale v opilosti nevnímal. Pokud byl obžalovaný strážlivý a bavili se o jeho jednání a chování, sliboval, že se zlepší. Poškozený se s domácí situací svěřil své babičce paní [REDAKCE]. Ta mu zpočátku nevěřila. Později však uvěřila a sama se svěřila s tím, že ji obžalovaný měl znásilnit. To jim ale řekla, až když byli v dětském domově. V té době se jim svěřila i [REDAKCE] že se jí obžalovaný měl pokusit znásilnit. Podrobnosti však žádné neuvěděla. On sám nikdy nebyl svědkem žádných intimností nebo sexuálně zaměřeného jednání obžalovaného vůči [REDAKCE] [REDAKCE] občas jezdila s obžalovaným na ryby, občas ale říkala, že se jí tam nechce. Obžalovaný se k nim popisovaným způsobem choval i po přestěhování z [REDAKCE] [REDAKCE] do [REDAKCE] nic se nezměnilo. Obžalovaný chodil občas do práce, alkohol požíval hned, jak přijel z práce. Pil tvrdý alkohol, rum fernet, víno. Dětem také dával pít alkohol, tak jednou do měsíce. Jednalo se o panáka rumu nebo pivo. Když poškozenému bylo 17, pivo si dal.
16. Poškozený se vyjádřil konkrétně i k jednání, jehož se dopouštěl obžalovaný vůči [REDAKCE] [REDAKCE]. Uvedl, že jí dával facky, pěstí, páskem, kabelem, mířil na ní plynovou pistolí. Svědek neviděl, že by obžalovaný vůči ní použil nůž, slyšel to však od sourozenců i od matky. Měl jí s ním chtít podříznout. Důvodem konfliktů byl alkohol, že nebylo uvařeno, když matka nechtěla vařit. Obžalovaný také rozbíjel nádobí, pokud mu nechutnalo jídlo. To hodil talíř na zeď nebo po matce, jednou ji trefil do hlavy na spánek. U matky viděl monokly, modřiny. Modřiny viděl i u sourozenců. Lékařské ošetření nevyhledávali, báli se, že pak bude ještě větší zle. Vyjma trestů obžalovaný užíval i vůči všem vulgárních oslovení. Poškozený si také vzpomněl, že jednou v [REDAKCE] [REDAKCE] jej obžalovaný nutil běhat 30 koleček kolem auta. To bylo potom, co musel dělat kliky za tu rozraženou hlavu.
17. Poškozená [REDAKCE] [REDAKCE] byla vyslechnuta před soudem i v řízení přípravném. Jejím výsledku před soudem byla přítomna znalkyně Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE]. Poškozená k věci uvedla, že v [REDAKCE] [REDAKCE] bydleli v rodinném domě, v podkroví byla jedna místnost, ta byla přepažená a sloužila jako pokoj i ložnice. Tam bydlela s obžalovaným, se svojí matkou a všemi sourozenci. Dole byla kuchyň, tam se vařilo a dole bydleli i babi s dědou. Babi popíjela alkohol, pak se k tomu přidal obžalovaný a její matka. Nejprve se popíjelo víno. Poté, co se zastřelil děda, začal se pít i tvrdý alkohol. Ten pil především obžalovaný. V [REDAKCE] [REDAKCE] se pilo podle toho, jak byly peníze. Po přestěhování do [REDAKCE] do [REDAKCE] ulice se pilo skoro každý den. Když pil obžalovaný alkohol, choval se hnusně, byl agresivní, po mámě hodil talířem, děti mlátil.
18. Na sestru [REDAKCE] vzal pásek, nažhavlil přezku zapalovačem a fláknul ji přes zadek. Dokonce viděla i obtisk přezky na zadku. To bylo jednou, ještě v [REDAKCE] [REDAKCE]. Viděla také, že mlátil i [REDAKCE] a to páskem, napájecím kabelem, občas rukama. Mlátil jej do zad, na zadek i do obličeje. [REDAKCE] mlátil obdobně. [REDAKCE] jednou dostala v koupelně facku, až chytla druhou o zeď. Na obou sourozencích viděla modřiny. Rovněž trestal i [REDAKCE] a ji.
19. Poškozená uvedla, že když jí bylo 14 let a bydleli v [REDAKCE] [REDAKCE] pokusil se jí obžalovaný znásilnit. Pil alkohol a potom přišel za ní do postele a začal ji osahávat a svlíkat. Nejprve ji osahával přes oblečení, potom i nahou po celém těle. Poškozená ležela na rozkládací posteli společně se sestrou

■■■■■ Bratři spali na matraci, obžalovaný a její matka v posteli. Když ji obžalovaný přišel osahávat, spala vedle poškozené ■■■■■. Obžalovaný přišel, když poškozená spala, probudilo ji, kterak si lehl na kraj postele. Neříkal nic, začal ji hladit po vlasech, osahávat a svlékat. Osahával ji po celém těle, zaměřil se na prsa a pak jí sahal mezi nohy. Nejprve byl oblečený, pak se ale svlékl, od pasu dolů byl nahý. Nevšimla si, zda měl erekci. Říkala mu, aby toho nechal. Obžalovaný na to však nereagoval a stále ji osahával. Skončilo to tak, že se mu vymkla, kroutila se. Druhý den se obžalovaný měl sám přiznat své matce, že se něco pokoušel udělat, ale že si to nepamatuje, protože byl opilý.

20. Dále se vyjádřila k situaci na rybách. Uvedla, že se to stalo v ■■■■ na ■■■■ ■■■■ ■■■■■. Obžalovaný tam byl na rybách spolu s ní a s ■■■■■. Měli tehdy bivak, ve kterém měli všichni spát. Obžalovaný ale ■■■■■ vyhodil do auta a ji se pokusil úspěšně znásilnit. Poškozené bylo v té době 14 let, bylo to v roce 2014 nebo 2015. Společně s nimi byl přes den na rybách i ■■■■■ (pozn. předsedy senátu: svědek ■■■■ ■■■■■). Ten ale odjel, když se začalo stmívat. Pokud jde o vlastní konkretizaci jednání obžalovaného, uvedla, že když obžalovaný vyhodil ■■■■■ do auta, začal ji zase osahávat a pak ji svlíknul. Obžalovaný byl svlečený a potom jí svůj penis zasunul do zadku. Bránila se, říkala mu, aby toho nechal, zkoušela se kroutit, ale tentokrát se jí to nepodařilo. K ejakulaci u obžalovaného nedošlo. Podle jejího názoru k tomuto jednání došlo asi v roce 2016, když již bydleli v ■■■■ v ■■■■■ ulici.
21. Také se vyjádřila k trestání a fyzickému napadání ze strany obžalovaného. Uvedla, že ji obžalovaný opakovaně mlátil páskem, v noci ji budil, aby mu udělala ve dvě hodiny ráno jídlo, když měla špatně nakrájenou cibuli, nadával jí a hodil i talířem. Když byl obžalovaný opilý, nevěděl, co dělá, trestal je jen právě v opilosti. Obžalovaný také bil její matku. Ta z něj měla strach, hodně se jej bála, sama jej nemlátila. I její matku obžalovaný mlátil jen tehdy, když byl opilý. Mlátil ji rukama, hodil po ní talíř, udeřil ji flaškou od piva do ruky. Bylo to třeba proto, že nechtěla vařit, případně po ní chtěl sex a ona jej odmítla. Po přestěhování do ■■■■ už v noci nebudil jen ji, aby mu uvařila, ale začal budit i sestru ■■■■■. Chtěl po nich, aby mu vařily palačinky. Jednou ji i ■■■■■ nutil vypít skleničku piva, dokud ji nevypily, nemohly jít spát. Pily ji asi dvě hodiny. Po bratrovi ■■■■■ hodil i klíče od auta, trefil jej do zad. Po přestěhování do ■■■■■ ulice v ■■■■ ji obžalovaný opakovaně osahával, bylo to asi třikrát. Sama poškozená dokonce uváděla, že se mělo jednat o pokusy znásilnění. Asi týden předtím, než poškozená se sourozenci nastoupili do dětského domova, se obžalovaný opět opil a uložil dětem, aby si uklidily pokojíček. Za každý následně nalezený drobek měly dostat 10 ran páskem. Poškozená potvrdila, že obžalovaný měl zbraň – plynovou pistoli. Viděla ho z ní střílet, viděla jej střílet dokonce i po ■■■■■ a ■■■■■. Obžalovaný děti netrestal pouze rukou, ale i vařečkou. Pokud trestal rukou, používal facky, ale i úderý pěstí. Poškozenou dokonce dusil polštářem, stalo se to v ■■■■ na ■■■■■ bylo to v opilosti. Když do této situace přišla matka, obžalovaný ji zbil do krve, bil ji do obličeje pěstmi, následně měla všude po celém těle modřiny. Jako další formu trestů potvrdila klečení. V ■■■■ ■■■■ takto musel klečēt ■■■■ a ■■■■■ bylo to za to, že nechali stát kečup u lednice a neuklidili jej. Museli klečēt, mít předpažené ruce a na nich držet talíř. Kdyby jej upustili, následoval by výprask. Pak obžalovaného napadlo, že je z tohoto trestu vysvobodí ten, kdo „vypije“ panáka soli. Udělal to ■■■■. Svědkyně to sice přímo neviděla, protože byla v podkroví, ale slyšela to od matky. Také viděla, jak jednou v ■■■■ ■■■■ musel ■■■■ běhat kolem auta, musel udělat 15 kliků a při nich jej obžalovaný mlátil dřevěnou násadou od koštěte do zad.
22. Matka obžalovaného paní ■■■■ ■■■■■ ■■■■■ potvrdila, že s rodinou obžalovaného žila jak v ■■■■ ■■■■ tak i následně v ■■■■ v ■■■■■ ulici. V ■■■■ ■■■■ s nimi bydlela od roku 2013 nebo 2014, nejprve se svým manželem, který se ale dne ■■■■■ zastřelil. Společné soužití bylo občas normální, občas velice divoké. Paní ■■■■■ ■■■■■ své děti zanedbávala, neučila se s nimi, nedělala jim snídani, nevařila, naopak často pila alkohol. Obžalovaný je dost prchlivý a hyperaktivní, občas v něm bouchnou saze. ■■■■■ od něj občas dostala facku, protože nebylo vypráno či uvařeno. ■■■■■ nikdy neměla zájem pracovat, do práce nechodila. Popíjela alkohol tajně, prázdné flašky od alkoholu schovávala různě po domě. Obžalovaný má také kladný vztah

k alkoholu. Občas si alkohol dal, občas „ji měl jako z praku“. Pil pivo, fernet, víno málokdy. Když byl syn opilý, měl někdy roztomilou opici, někdy byl agresivní. Křičel, řval. Zažila jej takto dvakrát nebo třikrát, tehdy v [REDAKCE] [REDAKCE] fláknul s talířem s jídlem o zem, protože jídlo bylo studené a špatně uvařené. Dvakrát se to stalo i v [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici. Většinou řval na [REDAKCE] občas na děti, protože přinesly poznámku ze školy, neudělaly úkoly, flákaly se. Vůči dětem obžalovaný občas používal i tělesné tresty, dal jim plastovým páskem přes zadek. Svědkyně nezažila, že by potom děti měly modřiny. Páskem děti trestal nejen obžalovaný, ale i [REDAKCE] častěji ale obžalovaný. Když je obžalovaný trestal páskem, měl sponu v ruce, sponou je nebil. Obžalovaný občas proplesknul fackou [REDAKCE] modřiny na ní neviděla. [REDAKCE] obžalovaného ale také napadala, nadávala mu, provokovala jej, hodila po něm popelník. Hádky byly u nich dost časté, asi třikrát do týdne, měli takovou „Itálii“. Potvrdila, že obžalovaný měl plynovou pistoli, vozil ji jen na ryby. Ona s nimi na rybách nikdy nebyla přes noc, jenom přes den. Z doslechu ví, že obžalovaný měl tou pistolí ohrožovat rybářskou stráž. S obžalovaným na ryby občas jezdily i děti, vyjma [REDAKCE] ten nechtěl.

23. Pokud se měla vyjádřit k údajnému sexuálnímu násilí na [REDAKCE] uvedla, že nevěří, že by [REDAKCE] takhle ublížil. Jejich tehdejší soused v [REDAKCE] [REDAKCE] pan [REDAKCE] v minulosti znásilnil [REDAKCE] [REDAKCE] a ještě jednu dívčinu ze sousedství. Pokud by obžalovaný [REDAKCE] znásilnil, [REDAKCE] by jí to dozajista řekla. Svěřila by se s tím také i [REDAKCE] [REDAKCE] měla s obžalovaným dobrý vztah, sedala si na něj, mazlili se, šla uvařit místo mámy. Obžalovaný jí z legrace říkal, že vaří líp než máma a že až jí bude 18 let, že si ji vezme, protože je šikovná.
24. Svědkyně uvedla, že měla fyzický konflikt se synem. Byla na něj tenkrát držkatá, on ji nechtěně povalil na gauč, hupnul na ní a kolenem jí zlomil tři žebra. Vyhledala lékaře, ale jinak dál to neřešila. S obžalovaným si to vyřešila ručně, dostal od ní přes držku. K jinému fyzickému konfliktu mezi nimi nedošlo. Všechny děti obžalovaného, tj. vlastní i nevlastní, se svědkyni svěřovaly, ona mezi nimi nedělala žádné rozdíly. Stěžovaly si na popíjení alkoholu ze strany obžalovaného, na nedostatek peněz, chtěly větší kapesné. Děti hlady netrpěly, měly dostatek jídla. Ve škole to bylo horší, měly spoustu neomluvených hodin. Chodily za školu, pak za to dostaly na prdel nebo vynadáno. Obžalovaný vyjma výprasku řemenem, k němuž došlo asi dvakrát nebo třikrát, trestal ještě tak, že nesměly ven nebo jim sebral telefony.
25. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] matka [REDAKCE] [REDAKCE] uvedla, že byla na návštěvě v rodině obžalovaného v [REDAKCE] [REDAKCE]. Nejprve tam bydlel jen obžalovaný s její dcerou a dětmi, následně se tam přistěhovala i matka obžalovaného. Navštěvovat je přestala poté, co ji obžalovaný znásilnil. K tomu došlo, když byli všichni opilí. Stalo se to asi před 10 lety. V době, kdy rodinu obžalovaného navštěvovala, nikdy nepozorovala výbuchy vzteku či agrese u obžalovaného, a to ani v době, kdy byl opilý. K vlastním skutkům, které jsou předmětem obžaloby, uvedla, že jednou viděla u své dcery odřenou hlavu, modřinu pod okem, na ruce, na stehnech. Obžalovaný ji měl údajně praštit pultitrem. To viděla, když za ní dcera přijela na návštěvu, bylo to asi ještě v době, kdy svědkyně jezdila na návštěvy do [REDAKCE] [REDAKCE]. Zranění u dcery viděla pouze jednou v tomto případě. Nikdy nebyla svědkem nepřiměřeného trestání dětí ze strany obžalovaného. Vše ví jen z vyprávění od vnoučat. Takto se dozvěděla, že obžalovaný měl znásilnit [REDAKCE] že ji v noci budil, aby mu uvařila, [REDAKCE] musel v noci dělat kliky, přitom jej obžalovaný mlátil násadou do ramene a boku. Jmenovaného měl trestat i páskem, děti měl mlátit nažhavenou přezkou, po [REDAKCE] měl hodit svazek klíčů do zad. Takto je trestal prý v opilosti. O tom znásilnění [REDAKCE] jí řekly [REDAKCE] a [REDAKCE]. Mělo se to stát tehdy, když byla [REDAKCE] [REDAKCE] v nemocnici na kožním oddělení s alergickou reakcí na barvu na vlasy. [REDAKCE] měl obžalovaný ohrožovat i nožem, plynovou pistolí měl také střílet v místnosti.
26. Svědkyně [REDAKCE] [REDAKCE] k věci uvedla, že pracovala jako [REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE]. Tehdy se seznámila s rodinou obžalovaného. Někdy od 6 nebo 7 let [REDAKCE] k ní tato začala jezdit na víkendy. Jezdila k ní asi po dobu 10 let. Došlo k tomu tak, že svědkyně o [REDAKCE] řekla, že je to hezká holčička a paní [REDAKCE] [REDAKCE] s obžalovaným se toho chytli. Svědkyni bylo [REDAKCE] líto,

nebot' viděla, v čem bydlí – udusaná podlaha, nenahozené stěny, hrůza, katastrofa. ■■■ se jí svěřila, že když se obžalovaný opil, tak děti budil v noci, musely mu být k ruce jako služebnictvo. Když ■■■ odmítla, obžalovaný podle ní nahřál zapalovačem sponu od opasku a pak ji tou sponou sešlehal. Svědkyně na ■■■ viděla spáleninu o průměru 6, 7 cm. Tehdy si tuto spáleninu i vyfotila, fotografii však již nemá k dispozici. Na ■■■ viděla i poranění na předloktí, k tomu jí však ■■■ odpověděla, že se sama pořezala, že se jí to líbí. U jiného dítěte žádné modřiny neviděla, viděla je však u ■■■ ■■■ Ta měla každou chvíli monokly. Podle ■■■ obžalovaný, když se opil, maminku zmlátil například proto, že špatně uvařila. Obžalovaný i ■■■ ■■■ na svědkyni působili jako alkoholici.

27. Svědek ■■■ ■■■ v přípravném řízení vypověděl, že byl u obžalovaného v podnájmu v ■■■ ulici v ■■■ kde bydlel v přízemí. V přízemí bydlela ještě obžalovaného matka a do podnájmu se posléze přistěhovala ještě jedna starší paní se synem. Rodina obžalovaného bydlela v prvním patře. Následně asi po třech měsících se rodina obžalovaného přestěhovala do ■■■ ulice. Tam se přestěhoval jako podnájemník s nimi. Matka obžalovaného se s nimi již nestěhovala. Uvedl, že ta mu dělala problémy, byla hysterická, byla často pod vlivem alkoholu. V ■■■ ulici bydlely krátce i děti obžalovaného, ty pak šly do dětského domova. Svědek uvedl, že viděl, že děti mívaly modřiny na těle, ví, že jim to udělal obžalovaný. Ten je budil třeba i v noci ve dvě ráno, aby např. uvařily, umyly nádobí nebo dělaly jiné domácí práce. Má za to, že obžalovaný byl přítom pod vlivem alkoholu. Byl-li obžalovaný střízlivý, byl normální. Svědek uvedl, že viděl, že si nejstarší syn ■■■ vzal bez dovolení drobné na cigarety, tak jej obžalovaný zbil. Slyšel, že obžalovaný dětem vyhrožoval i ostríháním vlasů, slýchával rozbíjení nádobí, uklízení nádobí ve dvě ráno apod. Své družce dal občas obžalovaný i takovou facku, až vlítla na stůl. ■■■ mu jednou řekla, že když byl obžalovaný v ■■■ ■■■ ožralý a nechtěla s ním mít sex, tak ji zmlátil a šel na jednu z holek. Obžalovaný občas dával alkohol i dětem, ony to po něm samy chtěly. Obžalovaný děti i družku trestal často. Dětem někdy tekla i krev z nosu, když dostaly facku. ■■■ byla obžalovaného oblíbenkyně. Viděl, jak ji hladil po břiše, pod oblečením a plácal ji na zadek. ■■■ se takovéto počinání nelíbilo, uškíbal se. Děti obžalovaného za svědkem chodily tak jednou týdně s tím, že utečou z domu, brečely. ■■■ ■■■ děti bránila slovně před trestáním, obžalovaný ji za to ale zbil. Svědek neviděl, že by obžalovaný někoho ohrožoval pistolí či z ní střílel. K výpovědi tohoto svědka je třeba uvést, že byl vyslechnut i v hlavním líčení. Při něm trpěl značnou nechotou být jakkoli konkrétní či popsat jakékoli negativní chování obžalovaného. Vymlouval se na těžký průběh nemoci Covid-19, kterou prodělal, a po níž trpí výpadky paměti. Pokud mu však byla přečtena výpověď z přípravného řízení, uvedl, že na policii vypovídal pravdivě, nyní si v důsledku nemoci skoro nic nepamatuje. Připustil však, že u dětí zaznamenal modřiny po fackách či ranách páskem.
28. Svědek ■■■ ■■■ potvrdil, že se zná s obžalovaným a bydlel u něj v podnájmu v ■■■ ulici. Bylo to v roce 2018, nejprve tam bydlel sám, následně se svojí matkou. Pokud se měl vyjádřit k rodině obžalovaného, uvedl, že obžalovaný a jeho družka často požívali alkoholické nápoje – pivo, víno, rum, vodku i jiný tvrdý alkohol. Obžalovaný byl pod vlivem alkoholu veselý, nicméně párkrát svědek zaznamenal, že se pohádal se svojí matkou. Když byl obžalovaný opilý, jejich děti z něj měly strach. Svědek viděl, že obžalovaný jednou malého ■■■ bouchnul zezadu po hlavě, ■■■ jednou zfackoval, protože byla mokrá koupelna. Na dětech však žádná zranění neviděl, neviděl ani, že by trestal starší děti, ■■■ a ■■■ Neviděl ani násilné jednání obžalovaného vůči své družce, nicméně jednou na ní viděl zranění v obličeji, modřiny a monokly. Jak ke zranění přišla, neví. Jednou si mu jmenovaná stěžovala, že když se ■■■ napije, je pak nepříjemný a zlý. Řekla, že jí nafackoval. Dcery obžalovaného se svědkovi jednou svěřily s tím, že je obžalovaný vzbudil ve tři hodiny ráno, aby mu uvařily. V bytě obžalovaného byl takový trošku nepořádek, převážně uklízely děti, když jim to nakázal obžalovaný. Uklízely v odpoledních hodinách. Nikdy nebyl přítomen sexuálnímu obtěžování jakéhokoli člena rodiny, o ničem takovém ani neslyšel. Obžalovaný měl plynovou pistolí, svědek nebyl přítomen jejímu použití, ani o tom neslyšel.

29. Svědkyně ■■■■■ ve své výpovědi potvrdila, že po určitou dobu bydlela společně se svým synem v ■■■■■ ulici. V prvním patře bydlel obžalovaný se svojí rodinou. Jednou je v jejich bytě navštívila, byla pozvána na kávu, k žádnému incidentu tehdy nedošlo. Jindy u nich nebyla, musela by jít po schodech, což ze zdravotních důvodů nemohla. Dcery obžalovaného za ní chodily na návštěvu, zeptat se, zda nechce nakoupit, s ničím se ale nesvěřovaly. Přítelkyně obžalovaného u ní byla na návštěvě asi dvakrát, také o ničem nemluvila, byla hodně uzavřená. Svědkyně nebyla svědkem žádného fyzického napadení dětí či družky, neviděla u nich ani žádné zranění. Nebyla přítomna ani žádnému sexuálnímu obtěžování starší dcery obžalovaného. Obžalovaného ani jeho družku neviděla opilou, opilou viděla jen matku obžalovaného. Obžalovaný se ke svědkyni choval hezky, před ní se choval dobře i k dětem a družce.
30. Svědkyně ■■■■■ potvrdila, že se s obžalovaným zná dlouhodobě. V ■■■■■ jej navštívila asi dvakrát nebo třikrát, obžalovaný chodil na kafe i k ní, někdy i se svojí družkou a dětmi. ■■■■■ svědkyni občas řekla, že obžalovaný mámu občas zmlátil. Vlastnímu napadení družky či dětí však svědkyně přítomna nebyla. To se změnilo po přestěhování do ■■■■■ do ■■■■■ ulice. Tehdy viděla, že obžalovaný občas děti uhodil a to ■■■■■ a ■■■■■ když odmlyovaly či neposlouchaly. Svědkyně na ■■■■■ neviděla žádná zranění. Ta viděla u ■■■■■ ale ta si hodně ubližovala sama sobě – sebepoškozovala se. Od ■■■■■ také slyšela, že obžalovaný měl v ■■■■■ ulici v ■■■■■ budit ■■■■■ a obtěžovat ji. Nic konkrétnějšího však neřekla, ■■■■■ se svědkyni nesvěřila, ale byla přítomna tomu, když to popisovala ■■■■■ Svědkyně potvrdila, že obžalovaný i jeho družka často pili alkohol. Obžalovaný pod vlivem alkoholu občas křičel na děti, svědkyně se proto radši sebrala a odešla pryč.
31. Svědkyně ■■■■■ v hlavním líčení potvrdila, že společně se svým synem bydlela u rodiny obžalovaného na adrese v ■■■■■ ulici. Nezaznamenala během té doby zlé zacházení s dětmi ze strany ■■■■■ žádného fyzického napadení přítomna nebyla. Jednalo se o normální spořádanou domácnost. Výjimečně se tam vypila láhev vína, když přišla nějaká návštěva, což bylo tak dvakrát týdně. Alkohol se konzumoval v přiměřeném množství. Děti zanedbané nebyly. Vztah obžalovaného k jeho družce byl normální, neshody byly jen občas, šlo o blbosti, např. že se něco zapomnělo koupit, chybí sůl nebo maggi. Neviděla, že by děti pily alkohol.
32. Svědek ■■■■■ ve své výpovědi potvrdil, že společně s obžalovaným jezdil na ryby. Několikrát obžalovaného navštívil i v místě jeho bydliště. Společně s obžalovaným na ryby jezdily i děti, ■■■■■ a ■■■■■ někdy jela i družka ■■■■■ Byly to převážně jednodenní výlety, několikrát tam byl i přes noc. Svědkovi je známo, že obžalovaný požíval alkohol, měli kvůli tomu i neshody, dle svědka jej požíval nadměru. Pokud obžalovaný otevřel lahev tvrdého alkoholu, svědek nezůstával a odjížděl. U obžalovaného se střídaly nálady. Přímo agresivní však před svědkem nebyl. Svědek nebyl přítomen žádnému fyzickému útoku či napadení. Ani děti se mu nikdy s něčím obdobným nesvěřily. Nikdy nic ani neslyšel o nevhodném sexuálním chování obžalovaného. Od dětí nikdy neslyšel, že by měly strach, děti na něj působily naprosto v pohodě, vždy byly čisté, umyté.
33. K věci byla slyšena i sociální pracovnice paní ■■■■■ Ta se vyjadřovala až k tomu, co následovalo po odebrání dětí a jejich umístění do zařízení ■■■■■ ve ■■■■■ Vyjádřila se rovněž i k tomu, jakým způsobem se snažil děti kontaktovat obžalovaný, že byl pod vlivem alkoholu a že to i sám říkal, že vypil litr vodky. Podrobně se vyjádřila k chování dětí po umístění v zařízení, i o tom, s čím se jí děti postupně svěřily. Výpověď svědkyně v tomto směru je vlastně jen zprostředkovaná, vychází jen z údajů sdělených dětmi, ty byly k věci vyslechnuty, podstatné části jejich výpovědi jsou shora uvedeny, proto není nutné podrobněji výpověď svědkyně pro účely odůvodnění rozsudku popisovat.
34. V přípravném řízení byl k osobě obžalovaného zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie a psychologie. Psychiatrickou část zpracoval znalec MUDr. ■■■■■ Dle jeho závěrů obžalovaný v době činu netrpěl duševní poruchou v pravém slova

smyslu. Narušena u něj je jeho osobnostní struktura, především s rysy nezdrženlivosti, nestálosti, amorálními, asociálními v rámci smíšené poruchy osobnosti. V době činu byl schopen rozeznat společenskou nebezpečnost jednání a toto své jednání ovládat. Nešlo o jednání v patické opilosti. Případná konzumace alkoholu měla odbrzdující vliv na jeho jednání, což nemá z forenzně psychiatrického hlediska zásadní význam. Obžalovaný není závislý na alkoholu nebo jiných návykových látkách. Rozpoznávací ani ovládací schopnosti nebyly významně ovlivněny požitím alkoholu, alkohol se mohl uplatnit pouze v uvolnění zábran v chování. Byl schopen odolat požití alkoholu a účinky alkoholu, byl rovněž schopen účinky alkoholu na svou osobu předvídat. V případě konzumace alkoholu se jednalo o sekundární zneužívání alkoholu. Šlo o jednání podmíněné narušenou osobnostní strukturou. Z psychiatrického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, ochranné léčení není navrhováno. Alkohol ovšem může být jedním z odbrzdujících spouštěčů v projevech jeho chování, je proto namístě činit pravidelné kontroly alkoholémie při jeho pobytu na svobodě v rámci dohledu.

35. Psychologickou část posudku zpracovala znalkyně PhDr. et Mgr. ██████████ Dospěla k závěrům, že intelektové vlastnosti obžalovaného jsou v pásmu nižšího průměru a jsou nevyrovnané. Jeho osobnost vykazuje závažně narušenou strukturu, dominují rysy emoční nestálosti, nezdrženlivosti, narcistické a také disociální. Má nízký práh k vyvolání impulzivních reakcí a zejména pak potíže dodržovat pravidla, společenské a morální normy, řídí se především sám sebou a svými potřebami. Pokud o druhé vykazuje zájem, je ryze egocentrický, účelový a slouží k uspokojení potřeb obžalovaného. Není schopen zdravé sebereflexe, ke svému jednání je naprosto nekritický, nepřijímá za něj odpovědnost. Z obranných prostředků dominuje tendence k popření, viní vesměs druhé a svůj podíl zjevně minimalizuje, bagatelizuje, jedná účelově. Afekt a zkratkovité jednání je spíše nepříznivé, a to pro přítomnost rizikových osobnostních rysů. Je zjevné, že se ze své předchozí trestné a jiné problematické činnosti nepočil.
36. Jmenovaní znalci byli vyslechnuti v hlavním líčení, na svých znaleckých závěrech setrvali. Podrobně objasnili, v čem spočívá snížená možnost resocializace obžalovaného a riziko opakování trestné činnosti. Vysvětlili, z jakého důvodu není pobyt obžalovaného na svobodě z psychiatrického hlediska nebezpečný. Zjištěná struktura osobnosti obžalovaného není lékařsky ovlivnitelná a vzhledem k postoji obžalovaného a jeho bagatelizování problému alkoholu není ani účelná protialkoholní léčba. I když obžalovaný díky pobytu ve vazbě již dlouhodobě abstínuje, nejde tuto situaci srovnávat s protialkoholní léčbou, neboť protialkoholní léčení není jen o abstinenci, eliminaci od alkoholu, ale i aktivním psychoterapeutickým působením na pacienta.
37. K poškozeným dětem byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru školství a kultura odvětví psychologie, který zpracovala znalkyně Mgr. ██████████ Ta uvedla, že ██████████ i ██████████ jsou osobami zvýšeně úzkostnými, ustrašenými a citlivými. Všechny děti mají snížené sebevědomí, obtížně se prosazují, nevěří si a podceňují se. Při testech je patrný strach ze špatných odpovědí. Pozitivně reagují na motivaci a pochvalu. Projevy chování jsou velmi slušné, mají významný respekt k dospělým osobám. U všech se významnou měrou projevují narušené vzájemné vazby a vztahy, absence pocitu bezpečí, zcela chybí přirozená vazba na rodinu. Nezletilá ██████████ má intelektové schopnosti v pásmu dolní hranice průměru až podprůměru, ze všech dětí jsou její intelektové schopnosti na nejvyšší úrovni. Nezletilý ██████████ má intelektové schopnosti v pásmu podprůměru. ██████████ má intelektové schopnosti v pásmu lehkého mentálního postižení, odpovídají mladšímu věku než je skutečný věk posuzované v důsledku zjištěného intelektového deficitu a oslabené vyjadřovací schopnosti. U ██████████ a ██████████ je patrná výchovná zanedbanost, obě děti mají velmi dobré vyjadřovací schopnosti a rozvinutou slovní zásobu. U žádných zkoumaných dětí nebyly zaznamenány sklony ke zkreslování výpovědí. Všechny posuzované děti jsou schopny si řádně zapamatovat prožitý děj a následně jej reprodukovat úměrně svým intelektovým schopnostem a vyjadřovacím dovednostem. Pouze u ██████████ se může objevit významně snížená reprodukce prožitého děje.
38. Znalkyně dále dospěla k závěru, že u žádné ze zkoumaných osob nebyly zaznamenány sklony ke

konfabulacím. Lze se spolehnout na informace jimi poskytnuté. Obecná věrohodnost je u všech zkoumaných úměrně jejich věku a intelektu zachována. Rovněž i specifická věrohodnost je z psychologického hlediska hodnocena jako věrohodná. Výpovědi mají logickou posloupnost, obsahují i zásadní vjemy a prožitky. U všech poškozených se projevují duševní obtíže spojené v souvislosti s jednáním, které na nich bylo údajně uskutečňováno. Všechny jsou zvýšeně úzkostné, nejisté, dominují u nich projevy strachu a obav. Ty jsou spojeny především s pocitem dlouhodobě navyklé nejistoty „co se bude dít“. Všechny děti jsou zvyklé na potrestání, nejsou zvyklé na pozitivní ocenění a chválu. Největší míra přetrvávajícího strachu a obav byla zaznamenána u ■■■■■ ve spojení s osobou obžalovaného. Při vybavování si sexuálních aktivit se celá chvěje, z celkových projevů jejího chování lze hovořit o výrazném traumatickém zážitku. Prožitou skutečnost potvrzuje i výrazné vnímání nahoty otce, kterou ostatní děti takovou měrou nevnímaly. Dle znalkyně není pro mladistvou ■■■■■ nejhorším zážitkem to, když musela umýt krev po sebevraždě dědečka, ale jako nejhorší zážitek prezentuje sex s osobou nevlastního otce. To z psychologického hlediska potvrzuje skutečnost traumatického prožitku. V současné době u posledně jmenované dochází k přirozenému procesu vytěsňování negativních zážitků, jedná se o typický obranný mechanismus prožitého traumatu. K této poškozené je proto třeba přistupovat velice opatrně a citlivě.

39. Všechny posuzované děti mají ke své matce pozitivní vztah. Sice ji hodnotí tak, že pila alkohol, ale neubližovala jim. Všechny děti byly svědky násilí, páchaném na matce, všechny by se k ní vrátily, pokud by v rodině nebyl obžalovaný. Z psychologického hlediska však matka nebyla schopna zajistit dětem potřebné bezpečí. K obžalovanému mají všechny posuzované děti negativní vztah, jeho osoba je pro ně spojená s pocitem velkého strachu a obav. Strach a obavy přetrvávají do současné doby, žádné z dětí není schopno vůči osobě obžalovaného projevit odpor či nenávisť. Strach je hluboce zakořeněný, není v současnosti možné určit, zda se v budoucnu budou od tohoto strachu schopny oprostít. Všechny posuzované děti jsou zvýšeně senzitivní, zvýšeně reagují na podněty, především na strach z neúspěchu a možnou hrozbu. Všechny zkoumané děti vykazují znaky syndromu týraného dítěte. Žádné z dětí si nevybavuje hezký prožitek z rodiny, žádné nehovoří o hračkách, hrách či společných aktivitách. Všechny děti zcela bez obtíží hovoří o sebevraždě dědečka. Sebevražda blízkého člena rodiny pro ně nebyla natolik psychicky zatěžující, což z psychologického hlediska potvrzuje skutečnost, že situace, které v rodině prožívaly a které se přímo týkaly jich osobně, byly pro děti podstatně závažnějšího psychologického charakteru.
40. Jmenovaná znalkyně v přípravném řízení svůj znalecký posudek doplnila o osobu poškozeného ■■■■■ ■■■■■ Jeho intelektové schopnosti se nacházejí v hraničním pásmu. Jednotlivé posuzované schopnosti jsou nevyrovnané, oslabená se jeví složka sociálních dovedností. Posuzovaný se jeví jako nesamostatný a závislý na dopomoci druhých. Na rozdíl od svých sourozenců ale není úzkostný, stejně jako oni má oslabenou sebedůvěru, je patrná zvýšená poslušnost k dospělým osobám, zvýšený respekt. I u něj se projevují narušené vzájemné vztahy, chybí potřebná vazba na rodinu. Je osobou zvýšeně citlivou, empatickou vůči potřebám druhých. Založením je osobou veselou, upřímnou a nekonfliktní. Nemá sklon ke zkreslování výpovědi ani sklony ke konfabulaci. Úměrně svým intelektovým schopnostem je schopen si zapamatovat prožitý děj a reprodukovat jej. Je obecně věrohodný, je schopen správně vnímat, pamatovat si a reprodukovat prožité události, lze se tak spolehnout na jím poskytované informace. Specifická věrohodnost je snížena v detailech, nikoli však jako celek. Duševní obtíže u něj nebyly shledány. K obžalovanému má výrazně negativní vztah. Strach a obavy z obžalovaného se však neprojevují vůči němu, ale má strach o svou matku. K ní má vztah plný pochopení a ohleduplnosti, chápe strach a obavy své matky z obžalovaného, a že nebyla schopna se jednáním obžalovaného bránit. Posuzovaný však neprojevuje přání návratu k matce. Posuzovaný je zvýšeně citlivý, není však zvýšeně citlivý na možnou hrozbu či vyvinutý nátlak. Nevykazuje znaky syndromu týraného dítěte. To proto, že měl výraznou oporu, zastání a pochopení ve své babičce a jako jediný ze sourozenců byl schopen projevit aktivní odpor vůči obžalovanému.

41. Jmenovaná znalkyně byla vyslechnuta i v hlavním líčení. Jak již bylo shora konstatováno, byla tato znalkyně přítomna po celou dobu výsledku poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] při hlavním líčení. Na svých znaleckých závěrech setrvala s tím, že chování jmenované poškozené při hlavním líčení zcela potvrzuje závěry znaleckého posudku. Jejímu intelektu zcela odpovídá to, že není schopna přesně specifikovat, na kterém místě na rybách se znásilnění odehrálo. Na tomto místě je reagováno na skutečnost, že jmenovaná poškozená v přípravném řízení uvedla, že ke znásilnění obžalovaným došlo na rybách v [REDAKCE], kdežto v hlavním líčení uvedla, že k tomu došlo na rybách na [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE]. Znalkyně výslovně uvedla, že rybaření měla poškozená spojené se strachem a vždy se bála, co se na rybách bude dít. Oproti tomu je poškozená však přesně schopna specifikovat svůj věk i průběh události. V tomto směru je její specifická věrohodnost vysoká, a to, i když není poškozená se schopna orientovat v letopočtech, protože není schopna zařadit časovou posloupnost. I přes uvedené je však schopna pravdivě uvést, kolik jí bylo let. Ve vztahu k ostatním zkoumaným poškozeným znalkyně zcela odkázala na závěry svého znaleckého posudku. Nejtěžší psychické dopady budou do budoucna dle znalkyně na [REDAKCE] následky si do života však ponесou všechny děti.
42. V průběhu řízení bylo zjištěno, že u poškozené [REDAKCE] dochází ke zhoršení psychického stavu, které dokonce vyústilo v nutnost hospitalizace v psychiatrické nemocnici. Za tím účelem proto bylo zadáno vypracování znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie. Ten zpracovali MUDr. [REDAKCE] [REDAKCE] za asistence Mgr. [REDAKCE] [REDAKCE]. Jmenovaní znalci byli vyslechnuti i v hlavním líčení. Znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že u [REDAKCE] byla diagnostikována porucha přizpůsobení. Ta se projevuje u poškozené mimo jiné povrchní emotivitou, nízkou frustrační tolerancí, nízkou schopností zvládat krizové situace, když často volí nevhodné kompenzační vzorce včetně sebepoškozování, jednání je často zkratkovité. Poškozená je zvýšeně ostražitá, nedůvěřivá, obtížně navazuje emočně důvěrné, blízké vztahy. Jsou patrné tendence k úzkostným reakcím. Vývoj osobnosti je narušen, zejména jsou patrné emočně nestabilní rysy, stav může vyústit a ž do poruchy trvalé změny osobnosti. Dlouhodobě zažívaným psychickým stresem, psychickým a fyzickým týráním došlo k rozvoji duševní poruchy, která může vyústit až do poruchy – trvalé změny osobnosti. Prognóza je velmi nejistá a spíše nepříznivá. Uvedená porucha přizpůsobení se u poškozené rozvinula v přímé souvislosti s uskutečňovaným, prošetřovaným jednáním obžalovaného. Poškozená byla dlouhodobě a opakovaně vystavována traumatizaci pod obrazem psychického i fyzického týrání ze strany obžalovaného.
43. K věci dále byly provedeny listinné a věcné důkazy. Z nahrávky telefonátu mezi obžalovaným a jeho synem [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný po svém synovi chce, aby mu přesně upřesnil, kdy měl děti bít, opakovaně na něj v tomto směru tlačí, jakož i na [REDAKCE]. Z rozhovoru je zřejmé, že děti se o celé situaci nechtějí bavit, obžalovaný jim tvrdí, že lžou.
44. Z komunikace přes aplikaci Messenger vedenou mezi obžalovaným a jeho dcerou [REDAKCE] bylo zjištěno, že obžalovaný [REDAKCE] obviňuje z toho, že zničí rodinu, že ublížila matce a že jestli se matce něco stane, může za to [REDAKCE]. Obžalovaný popírá alkoholismus, popírá jakékoli nařčení. V obdobném duchu se nese další komunikace obžalovaného, kterou vedl s [REDAKCE] a [REDAKCE]. V těchto konverzacích obžalovaný děti osočuje ze lži, tvrdí, že nic neudělal a chce vysvětlit, z jakého důvodu lžou.
45. K důkazu byla provedena i komunikace mezi [REDAKCE] [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE]. I z této komunikace je zřejmé, že jmenovaná poškozená píše o požívání alkoholu obžalovaným, 21. 1. 2019 se svěřuje, že dostala kvůli známce dvě rány kabelem, 9. 3. 2019 píše, že kvůli obžalovanému spí dvě hodiny, za tři dny pak sděluje, že dostala facku. Dne 22. 3. 2019 sděluje, že táta včera zmlátil mámu a tekla jí krev. Táta dělal „píčoviny“ s [REDAKCE] máma mu řekla, ať přestane, že [REDAKCE] nemůže dýchat, tak ji táta vzteky bafnul a začal ji mlátit. 15. 4. 2019 píše, že včera dostala dvě facky od táty a třetí od zdi, že prý se lepí na [REDAKCE]. 5. 5. 2019 zasílá fotografii s tím, že „to je tak, když táta do tebe dává pěstí“. 10. 5. 2019 píše, že táta chtěl ještě v [REDAKCE] [REDAKCE] po [REDAKCE] sex a že včera ji hladil po břiše.

46. V řízení byly provedeny i listinné důkazy vztahující se k poškozeným dětem. Jedná se zejména o zprávy ze škol, dětského domova či orgánu sociálně právní ochrany dětí. Dále byly opatřeny lékařské zprávy k dětem, z nichž nebylo zjištěno, že by při prohlídkách u dětí byly zjištěny stopy násilí. Pouze u [REDACTED] bylo zjištěno, že v lednu 2016 byl ošetřen mimo jiné pro bolesti hlavy a krční páteře s tím však, že uváděl, že se při pádu na náledí udeřil do hlavy a následně zvracel.
47. Obžalovaný v hlavním líčení předložil k důkazu již shora zmíněný náčrtek podkroví rodinného domu v [REDACTED] [REDACTED]. Z něj bylo zjištěno uspořádání této místnosti. Již na tomto místě zdejší soud uvádí, že tento náčrtek rozhodně nevyklučuje, že mohlo dojít k jednání popsanému pod bodem 2. výroku. Obžalovaný také předložil dopis od své dcery [REDACTED] ze dne 1. 2. 2021 (viz č. l. 1011). Vyjma vlastního textu dopisu je obsahem této písemnosti i několik citátů. Z těchto citátů je zřejmý vztah poškozené [REDACTED] k obžalovanému a zejména rozporuplnost jeho vnímání. Je z nich rovněž zřejmé, že poškozená dávala obžalovanému opakovaně šanci ke změně, mísila se v ní radost se smutkem a s nenávisí. V tomto směru je třeba odkázat zejména na dva citáty: „Někdy darovat někomu druhou šanci je jako dávat mu další kulku do jeho zbraně, protože poprvé se netrefil.“, „Tak jako se střídá den s nocí, střídá se úspěch s neúspěchem, radost se smutkem a láska s nenávisí.“. Obžalovaný dále doložil vyobrazení lehátka, které údajně užíval při rybaření, resp. při nocování na rybách. Dále obžalovaný doložil rozměry bivaku. Za účelem zjištění bližšího určení místa jednání pod bodem 3. výroku se soud pokusil získat informace od Českého rybářského svazu, ovšem neúspěšně. Záznamy o lovu již k dispozici nejsou, bylo tak zjištěno pouze, kdy [REDACTED] [REDACTED] a [REDACTED] byly vystaveny první povolenky k lovu a že všichni tři jsou držiteli rybářského povolení.
48. Obžalovaný dále požadoval, aby byl přeřrán k důkazu telefonní hovor, který z výkonu vazby vedl s poškozenou [REDACTED] po jejím výsledku v hlavním líčení. Soud tuto audionahrávku zajistil, k důkazu provedl a z ní zjistil, že tak jako v předchozí komunikaci obžalovaný pouze [REDACTED] osočuje ze lži, [REDACTED] neuvádí nic, co by její výpověď učiněnou před soudem devalvovalo či znevěřhodnilo.
49. Obžalovaný v řízení navrhol doplnění dokazování. Požadoval opětovný výslech poškozené [REDACTED] osobní výslech nezletilého [REDACTED] knihu jízd. Dále výslech svědků [REDACTED] [REDACTED] již se měla údajně [REDACTED] svěřit s tím, proč se sebepoškozovala, dále svědkyně [REDACTED] [REDACTED] které se údajně měla svěřovat [REDACTED] a výslech [REDACTED] [REDACTED] z OSPOD [REDACTED]. Také navrhl své znalecké zkoumání se sexuologickým zaměřením. Všechny tyto návrhy soud zamítl pro nadbytečnost. Knihu jízd vedl sám obžalovaný. Z provedeného dokazování je totiž zřejmé, že jeho tehdejší družka [REDACTED] [REDACTED] firmu [REDACTED] s.r.o. jako jednatelka vedla jen formálně, vše vykonával osobně obžalovaný. Dále je třeba uvést, že jednání pod bodem 3. rozsudku není určeno konkrétním datem, proto není možné ani za pomoci jízd určit, kdy k tomuto skutku došlo a kde konkrétně se skutek měl odehrát. Opětovný výslech [REDACTED] [REDACTED] soud nepovažuje za nutný, byla podrobně vyslechnuta v hlavním líčení. Poškozený [REDACTED] byl vyslechnut v řízení přípravném, vzhledem k jeho věku by bylo pro jeho budoucí vývoj kontraproduktivní jej traumatizovat dalším výslechem v hlavním líčení. Výsledky kamarádek poškozených [REDACTED] a [REDACTED] soud rovněž shledal nadbytečnými, když ostatně z žádného důkazu nevyplývá, že by se tyto poškozené skutečně komukoli svěřovaly. Výpověď pracovnice sociálního odboru MÚ [REDACTED] je nadbytečná vzhledem k vyžádaným zprávám, které byly k důkazu provedeny.
50. Všechny provedené důkazy soud hodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech. Na základě tohoto vnitřního hodnocení důkazů dospěl k závěru o vině obžalovaného. Obžalovaný nejprve popíral, že by se jakéhokoli závadového jednání dopustil, zpočátku tvrdil, že děti trestal odebráním mobilního telefonu, případně zakázáním internetu. V hlavním líčení již připustil ojediné trestání páskem či nabíjecím kabelem. Toto ojediné jednání bylo symbolické, údery nebyly nikterak silné. Užití nože vůči [REDACTED] bylo také symbolické, jen ho střenkou popohnal od myčky, aby nepřekážel. Obdobný posun ve výpovědi obžalovaného je pak i ve vztahu k jednání vůči [REDACTED] [REDACTED]. Zde nově připustil poměrně časté hádky pro alkoholismus poškozené,

připustil i vzájemné napadání. Sám o sobě tvrdil, že alkohol požíval jen občas a nikoli nadměrně. Oproti výpovědi obžalovaného však stojí zcela jednoznačně výpovědi dětí. Ty úměrně svému věku popsaly a konkretizovaly jednání, kterého se vůči nim obžalovaný po dlouhou dobu dopouštěl. Všechny děti se v podstatě shodovaly v konkretizaci jednotlivých trestů, jednotlivých jednání obžalovaného, které neslo nejen znaky fyzického trestání, ale i dlouhodobého psychického teroru. Všechny děti se rovněž shodly na tom, že obžalovaný takto násilně jednal vždy pouze pod vlivem alkoholu. Je zřejmé, že obžalovaný se postupně výrazně opíjel čím dál častěji, po přestěhování do ■■■■■ již skoro denně. Tam také hrubé zacházení s dětmi graduje, ■■■■■ se více sebepoškozují a vše nakonec vede k odebrání dětí a umístění do sociálního zařízení. Vyjma dětí popisují fyzické tresty i matka obžalovaného, svědek ■■■■■ a zprostředkovaně i ■■■■■ a ■■■■■. Buzení dětí v noci za účelem přípravy jídla je vyjma dětí potvrzováno i výpovědí svědků ■■■■■ zprostředkovaně mimo rodinné příslušníky i výpovědí svědkyně ■■■■■ a ■■■■■. Prokázáno je i neadekvátní chování obžalovaného vůči ■■■■■ jeho dušení, ohrožování nožem a rovněž i pistolí. Toto skutkové zjištění vyplývá zejména z výpovědí dětí, ale i výpovědí svědků ■■■■■. Rovněž je prokázáno podávání alkoholu dětem, kdy vyjma poškozeného ■■■■■ a ■■■■■ uvedené potvrdila i ■■■■■ a rovněž i ■■■■■. Zlé zacházení obžalovaného k nezletilým dětem je shora uvedenými důkazy jednoznačně prokázáno. Snaha obžalovaného své jednání bagatelizovat, tvrdit, že děti si vše vymyslely, zcela zapadá do struktury jeho osobnosti, která byla popsána jeho znaleckým zkoumáním. V tomto směru je třeba hodnotit i jeho následnou komunikaci s dětmi, a to včetně i telefonátu s poškozenou. V podstatě se všemi dětmi se obžalovaný snaží manipulovat, snaží se jim vnutit svoji pravdu a je obviňuje ze lži.

51. Ve vztahu k jednání pod body 2. a 3. výroku rozsudku je třeba uvést, že obžalovaný toto jednání zcela kategoricky popíral. Po vyhlášení rozsudku však i v tomto směru došlo k posunu, jelikož však dopis obžalovaného nebyl proveden k důkazu, soud jej nemůže hodnotit. Nemůže jej však současně zcela opominout a pustit ze zřetele, a to zejména k časovému určení skutků obžalovaným. Ač obžalovaný popírá sexuální násilí vůči své nevlastní dceři ■■■■■ je v tomto směru jednoznačně usvědčován její výpovědí. Poškozená jednoznačně nemá žádný důvod, aby si vymýšlela a v tomto směru vypovídala nepravdivě. Je třeba si uvědomit, že jmenovaná poškozená se nikomu vlastně nesvěřovala, neiniciovala odebrání dětí z rodiny, naopak po odebrání byla v opozici vůči ■■■■■ z jejíhož popudu vlastně došlo k prošetřování jednání obžalovaného. Slova své sestry, která první začala hovořit o sexuálních atacích obžalovaným vůči ■■■■■ jen pro pravdivost potvrdila, nic v tomto směru neiniciovala. Z právě uvedeného je tedy možno vyloučit, že by ■■■■■ chtěla nepravdivou výpovědí dosáhnout toho, aby se obžalovaného zbavila. Pravdivost výpovědi poškozené je podporována i závěry jejího znaleckého zkoumání. A to ve vztahu zejména k časovému zařazení, kdy ke skutkům došlo. Znalkyně objasnila, že poškozená, byť není schopna přesně určit časovou posloupnost, je naprosto přesně schopna uvést, kolik jí bylo let. V tomto směru je specifická věrohodnost velmi vysoká. Soud tedy nemá důvodu poškozené nevěřit, že v době činů, kterých se vůči ní obžalovaný skutečně dopustil, jí bylo právě 14 let.
52. Závěr o vině obžalovaného jednáními pod body 2. a 3. výroku nestojí pouze na osamoceně výpovědi poškozené ■■■■■. Nepřímo je podporován i výpověďmi poškozených ■■■■■ a ■■■■■ sice jednání pod bodem 2. neviděla, ale slyšela, která se obžalovaný následně přiznává své matce, že v opilosti ■■■■■ obtěžoval a že ji měl na klíně. Ve vztahu k jednání pod bodem 3. je vina obžalovaného podporována právě výpovědí nezletilého ■■■■■. Skutečnost, že se obžalovaný dopouštěl sexuálně motivovaného jednání vůči ■■■■■ a že o tom jeho tehdejší družka měla minimálně povědomí, nepřímo vyplývá i z další důkazně podložené situace. Obžalovaný měl „blbnout“ s ■■■■■. To potvrzuje ■■■■■ ve své komunikaci, i ■■■■■ se tato „hra“ nelíbí, ■■■■■ ji chce ukončit, na což obžalovaný reaguje tak, že ■■■■■ zbije, až má podlitiny v obličejí. Sexuální obtěžování ■■■■■ obžalovaným potvrzuje i

█ █ který viděl osahávání █ v bydlíštích v █ Na tomto místě je třeba připomenout, že obžalovaný nebyl prvním, kdo se sexuálně motivovaného trestného činu vůči poškozené dopustil. Ta byla obětí znásilnění již v minulosti. Pro obžalovaného tak byla snadnou obětí, která má s touto rolí již zkušenosti.

53. Jednání pod bodem 4. výroku rozsudku je prokázáno nejen výpovědí poškozené █ ale i výpověďmi všech slyšených dětí. Násilného jednání se vůči jmenované obžalovaný vždy dopouštěl pod vlivem alkoholu, přičemž v mnoha případech se jednalo o reakci na skutečnost, že jmenovaná poškozená alespoň slovně bránila své děti před jednáním obžalovaného. █ i █ se shodli, že když se jich máma zastávala, obžalovaný ji zmlátil. Dle █ až tak, že █ tekla krev z nosu. █ a █ potvrdili tvrzení poškozené, že ji obžalovaný držel nůž pod krkem, █ a █ potvrzují házení talířem, nikoli jen na zem, která tvrdil obžalovaný, ale přímo po poškozené. Její napadání potvrzují v podstatě i matka obžalovaného a svědci █ a █ O modřinách pak hovoří ve svých výpovědích i svědci █ a █ Svědkyně █ spatřila modřinu v obličeji poškozené i po odebrání dětí a jejich umístění do sociálního zařízení, vycítila, že poškozená se obžalovaného bojí. Z provedeného dokazování je zřejmé, že nadměrné konzumaci alkoholických nápojů se neoddával pouze obžalovaný, ale rovněž i █ To potvrzují nejen samotné děti, ale i matka obžalovaného. Ta jediná ve shodě s obžalovaným popsala oboustranné násilné jednání mezi partnery. Toto její vyjádření však nezapadá do výpovědi dětí, ale i strachu poškozené z obžalovaného, který zaznamenala svědkyně █ Ostatně, i kdyby snad někdy poškozená obžalovaného i udeřila, rozhodně se nejedná o stejné a především dlouhodobé jednání jako u obžalovaného.
54. Jednáním pod bodem 1. výroku rozsudku obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání svěřené osoby podle § 198 odst. 1, 2, písm. c), písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný nezletilé děti, které byly v jeho výchově a péči, trestal zcela nepřiměřenými a ponižujícími fyzickými tresty popsanými ve výrokové části rozsudku. Všechny tyto tresty ve svém souhrnu a kontextu musely být pro poškozené bolestivé, psychicky velmi zraňující, pro svoji dlouhodobost, hrubost a bezcitnost je pociťovali jako těžké příkoří. Nejednalo se o žádné nahodilé a ojedinělé jednání, ale v podstatě o dlouhodobý a systematický teror vůči dětem. Obžalovaný se skutku dopustil vůči čtyřem dětem, tedy nejméně vůči dvěma osobám, a jak již bylo uvedeno, po dobu několika let. Současně se tímto skutkem obžalovaný dopustil i přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. b), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný se před nezletilými dětmi opakovaně nadměrně opíjel a konzumaci alkoholu jim umožňoval. Vzhledem k dlouhodobosti takového chování mohlo u nezletilých dojít k vytvoření nežádoucího návyku – alkoholismu. O tom ostatně svědčí skutečnost, že v 17 letech byl poškozený █ při návštěvě u babičky v █ nachytán ve výrazném stupni opilosti. Obžalovaný svým jednáním ohrozil mravní vývoj dětí, podáváním alkoholu v dětském věku jim umožňoval vést nemravný život a páchal takový čin po delší dobu, tedy několik let.
55. Jednáním pod bodem 2. výroku rozsudku obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 3 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný nezletilou poškozenou, jejíž věk znal, neboť ji v podstatě odmala vychovával, osahával na přirození a na prsou. Svůj pohlavní pud tak uspokojoval na těle jiného. Odpor poškozené spočívající zejména ve slovním projevu a odstrkávání překonal držením poškozené, tedy za pomoci násilí.
56. Jednáním pod bodem 3. výroku obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Argumentace této užití právní kvalifikace je shodná jako v předchozím odstavci. Obžalovaný však oproti předchozímu jednání v tomto případě svůj penis zasunul do análního otvoru poškozené. Takový způsob pohlavního styku je již srovnatelný se souloží.
57. Jednáním pod bodem 4. výroku obžalovaný naplnil skutkovou podstatu zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku. Obžalovaný žil se svojí

družkou ve společné domácnosti, opakovaně dlouhodobě po dobu několika let vůči ní používal násilí popsané ve výrokové části rozsudku. Jednání obžalovaného nebylo až na výjimky nikterak brutální. Ve většině případů nenechalo známky poranění na těle poškozené. Podlitiny v obličejí byly zaznamenány jen v několika málo případech, rovněž tak i podlitiny na rukou. Byť se nejednalo o brutální útoky vůči poškozené, vzhledem k jejich četnosti, dlouhodobosti a v podstatě normě chování obžalovaného ji právem poškozená považovala za těžké příkoří. Zbývá doplnit, že všech čtyř zločinů se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

58. Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 36 a násl. trestního zákoníku. Přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných zločinů, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy.
59. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v místě trvalého bydliště nebyl postižen pro přestupek. Dva záznamy má v celostátním rejstříku přestupků, a to z let 2019 a 2020, vždy pro přestupek proti občanskému soužití a veřejnému pořádku. Obžalovaný má v rejstříku trestů celkem 8 záznamů pro různorodou trestnou činnost. Poprvé byl odsouzen v roce 2002, naposledy v roce 2011. Všechna odsouzení jsou takové povahy, že se na ně vztahuje fikce neodsouzení, proto k nim není možné přihlížet jako k přitěžující okolnosti. Svědčí však o sklonu obžalovaného k páčání protiprávního jednání. Obžalovaný byl před vzetím do vazby v podstatě neoficiálním jednatelem firmy své družky, tato jeho činnost rodině přinášela živobytí. Ve vazbě nebyl kázeňsky trestán.
60. Obžalovaný byl při užití právní kvalifikaci ohrožen úhrnným trestem odnětí svobody od 5 do 12 let. Obžalovanému nic nepolehčuje. Přitěžuje mu spáchání celkem čtyř zločinů, páčání trestné činnosti opakovaně a vůči více poškozeným. Možnost nápravy obžalovaného je snižená. Vzhledem k povaze trestné činnosti, jejím dopadu na poškozené, dlouhodobosti, závažnosti a intenzitě, soud dospěl k závěru, že vzhledem i k mimořádné škodlivosti jednání obžalovaného je nutné mu uložit trest odnětí svobody ve dvou třetinách zákonné trestní sazby, tj. konkrétně ve výměře 9 let a 4 měsíců. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť mu byl uložen trest za úmyslné trestné činy převyšující 8 let.
61. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně připojily prostřednictvím své opatrovnice nezletilé poškozené děti █████ a █████ █████ takto uplatnila částku 750 000 Kč, █████ 500 000 Kč. Z provedeného dokazování je naprosto zřejmé, že dlouhodobé jednání obžalovaného vůči svým dětem představovalo závažný zásah do osobnostních práv poškozených, jejich osobní integrity a snižování důstojnosti. Došlo k ohrožení jejich morálního vývoje a deformovalo to jejich přirozené vazby na rodinu a tím práva na spokojený rodinný život. Z provedeného dokazování vyplývá i výchovná zanedbanost, proto bylo výrazně zasaženo i právo na vzdělání poškozených. U obou jsou naplněny znaky týraného dítěte, projevují se u nich duševní obtíže, které mají původ právě v jednání obžalovaného. Obtíže psychického charakteru dokonce poškozenou █████ přivedly k opakované hospitalizaci v psychiatrické nemocnici a ke vzniku poruchy přizpůsobení, která může později i vyústit v trvalou změnu osobnosti. Vzhledem k těmto uvedeným skutečnostem považuje a shledává soud uplatněný nárok poškozené █████ za zcela oprávněný a požadovanou výši odškodnění považuje k povaze trestné činnosti a dopadům na poškozenou za zcela adekvátní a zákonnou. Oproti tomu u █████ nejsou následky jednání obžalovaného natolik intenzivního charakteru jako u poškozené █████ Vzhledem k uvedenému soud dospěl k závěru, že adekvátním odškodněním nemajetkové újmy u tohoto poškozeného je částka 250 000 Kč, tj. v polovině jím uplatněného nároku. Vzhledem k těmto skutečnostem proto soud podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému uložil zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené █████ částku 750 000 Kč, poškozenému █████ 250 000 Kč, přičemž posledně jmenovaného poškozeného se zbytkem jím uplatněného nároku odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 2 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 10. 3. 2022

Mgr. Jan Hostaš v. r.
předseda senátu